

[Kirsten Jacobsen]

konkluderer, at det har man ikke kunnet finde en fornuftig løsning på.

Så vil man altså stadig væk sige: vi ned-sætter bare et nyt ekspertudvalg. Skatteministeren vil ikke forstå, at det ikke er ekspertudvalgene, der er noget i vejen med. Det er simpelt hen problemet. Det kan ikke løses. Det er en naturlov.

Man må vel også sige til SF – hvis man nu forestillede sig, at et eller andet mirakel skete og man fandt den tekniske løsning og man så afskaffede renten af privat gæld –: er SF klar over, hvilken diskriminering det er af lønmodtagerne? De erhvervsdrivende ville jo bare indbetale lånene i deres faste ejendomme, og så ville de bruge kassekrediten i stedet for. Lønmodtagerne har ikke nogen som helst mulighed for det.

Nøjagtig det samme vil det være, når man ønsker at privilegere børnehavepædagoger, læger m.m. Studiegælden skal være fradragsberettiget, hvorimod håndværkere og andre bare kan gå ud til lav løn. Og man må gøre sig klart, hvad de gør. De betaler da ikke den studiegæld. De bruger det da til at finansiere deres hus med. Og hvis de skulle få nogle penge, hvis de skulle arve, er de da ikke så dumme, at de indbetaler den studiegæld. Så selv om man nu tænkte sig en teknisk brugelig løsning, så er SFs forslag ikke gennemtænkt og vil diskriminere både de unge mennesker, som ønsker en anden beskæftigelse end at læse på et universitet, og den del af befolkningen, som kun er rene lønmodtagere.

Til det andet forslag, B 19, vil jeg kun sige som den tidligere ordfører, at en fordyrelse af erhvervslivet og af boligerne er ikke det, der er brug for i øjeblikket.

Fremskridtspartiet vil gå imod begge forslag.

Kalnæs (SF):

Jeg skal starte med at sige, at selv om der er nogle, der har opfordret os til at trække forslaget tilbage, har vi ikke tænkt os at gøre det. De øvrige spørgsmål, der er stillet, vil jeg overlade til hr. Rahbæk Møller at svare på.

Vores mål med de to forslag er for det første at bremse den stigning i rentefradragene, som dels ødelægger vores indkomstskat-system, dels ødelægger landets økonomi.

For det andet er det at få en mere retfærdig boligpolitik, idet subsidierne til ejerboligerne jo er langt større end de subsidier, der gives til lejeboliger. Endvidere er det endda sådan, at subsidierne helt igennem er større for de store indtægter, end de er for de små indtægter, når begge bor i ejerboliger. Det er vist flere gange, at det er sådan nogle forhold, der gør sig gældende i forbindelse med rentefradragsretten.

Således angiver en vismandsrapport fra 1976, at en sammenligning af forbrugsmulighederne for to ens familier i lige gode boliger viser, at familien i ejerbolig får en forbrugsmulighed, som er 30 pct. større end den forbrugsmulighed, som familien i en almennyttig bolig har. Der er vist tale om, at tallet 30 pct. er blevet korrigeret til 25 pct., men det er ret underordnet. Det er en væsentlig forskel. Endvidere kan man beregne, at over halvdelen af denne fordel skyldes rentefradragsretten.

Også lavindkomstkommissionen har set på skatte- og boligforholdene og har fundet, at i 1977 blev der givet 6,4 mia kr. i subsidier til ejerboliger på grund af rentefradragsretten, men kun 2 mia kr. i subsidier – rentesikring og boligsikring – til lejere. Subsidierne til ejerboligerne gik endda med et 4 gange så stort beløb til de folk, der har den største indkomst, som til de ejere, der har den laveste indkomst.

De forhold må vi selvfølgelig have lavet om, og det er derfor, vi stiller disse forslag. De store subsidier, som gives til ejerboliger – specielt til de store ejerboliger – har været med til at fremelske en stor efterspørgsel efter ejerboliger, og dermed har de også været med til at skabe de store kapitalgevinster, som jeg har talt om i forbindelse med vort forslag om inddragelse af værdistigninger.

Vi har i bemærkningerne til forslaget vist, at fradragene er langt de største for de store indkomster både i kroner og i procent, og ministeren for skatter og afgifter har ved behandlingen af et forslag tidligere i dag talt om størrelsen af problemet ved at anføre, hvor store rentefradragene er i dag. Man regner med omkring 49 mia kr. i 1980.

Det har også vist sig, at den socialindkomst, som forligspartierne har indført, er blevet meget skæv og uretfærdig netop på grund af rentefradragene. Det er således, at mange beboere i ejerboliger har fået billigere